

74de Møde.

Torsdag den 23. Februar Kl. 1¹/₂.

Formanden: Med Skrivelse af Gaars Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Ændringer i Statsbanernes Takster m. m.,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 48 af 28. Februar 1916 om Navigationsundervisningen.

Hertil valgtes: *Bojsen, Bunch, Marie Christensen, Degnbol, Gunnar Fog-Petersen, Hauch, Jepsen Christensen, Albert Jensen, Carl Jensen, M. C. Jensen, Jensen (Aale), Laurits Knudsen, Møgaard, Martin Olsen og Tvede.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Statsbanernes Takster m. m.

Formanden: Da Lovforslaget som vedtaget af Folketinget ikke foreligger færdigtrykt, maa Sagens Behandling udsættes til et senere Tidspunkt.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Færøernes Lagting.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5981).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Effersøe: Færøernes Lagting maa antages at være oprettet ved Øernes Bebyggelse og at have bestaaet i over 1 000 Aar. Det

omtales allerede i Sagaerne og ligeledes senere i gamle Skrifter, men noget nærmere Kendskab har man dog ikke til det førnoget senere, for en 300 Aar siden. Da var det hovedsagelig en Domstol ligesom Lagtingene i Norge og Landstingene hernede i Danmark. Det optraadte dog tillige i et vist Omfang som Repræsentation for Befolkningen, navnlig som kontrolerende Myndighed overfor Embedsmændene og Indehavere af Enehandelen paa Øerne. Det var et Organ, hvorigennem Befolkningen kunde udtale sig og ogsaa kom til Orde. Man maa dog ikke tænke sig Lagtinget som en Folkerepræsentation i moderne Forstand. Oprindeligt bestod det vel af alle frie Mænd, som mødte paa Ting; men efter Middelalderen finder vi, at det var af en helt anden Beskaffenhed, at dets Formand, Lagmanden, udnævntes af Kongen eller Øernes Lensherre og ligeledes dets Skriver, Sorenskriveren, medens de 36 Lagrettesmænd beskikkedes af Kongens Foged, og at Hvervet som Lagrettesmand til sidst blev et almindeligt Ombud. Paa Tinget mødte Præsterne, Sysselmændene og endelig den menige Almue, som det hed. Denne sidste havde dog kun Sæde udenfor Tingkredsen. Dette var i Enevældens Tid. Til Trods for sine Mangler havde Lagtinget større Betydning og dannede i alt Fald et Grundlag, hvorpaa Fremtiden under andre Forhold kunde have bygget videre til Øernes Gavn. Men det kom ikke til at gaa saaledes. I 1816, endnu i Enevældens eller Embedsmandsvældens Tid, blev Lagtinget i sin Helhed ophævet. Dets Funktion som Domstol overførtes paa Sorenskriveren, Overretten og Højesteret i København, og Lagtingets øvrige Funktioner bortfaldt eller gik over til Amtmandsembedet, som samtidig blev oprettet. Dog Tiderne skiftede, og Lagtinget opstod ved Loven af 26. Marts 1852 i en ny Skikkelse, og i den blev Lagtinget godkendt af Øernes Befolkning og derefter fastslaaet ved Lov af 15. April 1854, som endnu gælder om end med en Del Ændringer.

Det nuværende Lagting har en dobbelt Beskaffenhed, dels en amtskommunal, dels en raadgivende med Hensyn til Lovgivnings-sager og lignende. I kommunal Henseende bygger Lagtinget paa Grundlovens § 89 og raader over sine egne Anliggender samt sine egne Pengemidler, og heri tænker ingen paa at indføre nogen Ændring. Lagtingets øvrige Funktioner er ikke i samme Grad fastsat nærmere, og det er herom, man fra en vis Side, Selvstyrepatriet paa Øerne, kræver Ændringer indført i Lovsform. I den daglige Agitation gaar Kravet ud paa Indførelse af en lovgivende Myndighed for Lagtinget;